

[Udenrigsministeren]

som bekræfter den fortolkning, regeringen har givet.

Lad mig så tage det tredje element, som har givet anledning til betænkeligheder. Det er de spørgsmål, hr. Niels Helveg Pedersen har rejst vedrørende EPS-traktaten, hvor hr. Niels Helveg Petersen siger, at det radikale venstre er imod en overbygning, og at man opfatter fællesakten som en overbygning, der knytter det udenrigspolitiske og det økonomiske sammen. Her må jeg gøre opmærksom på, at det er en misforståelse at tro, at fællesakten knytter det udenrigspolitiske og det kommunitære sammen. Det, der tværtimod fremgår klart af fællesakten, er, at den i sin formulering adskiller disse to ting, ganske som jeg var inde på det i min indledning. Vi har lagt stor vægt på en formulering, der netop fortsat adskiller det politiske samarbejde fra det kommunitære. Det fremgår klart af fællesakten, der derfor ikke er at opfatte som en overbygning, men alene som et stykke indpakningspapir.

Jeg opfatter også en kommende ratifikationsproces i Danmark sådan, at det, vi skal tage stilling til her, vil blive to fra hinanden adskilte lov- eller beslutningsforslag, hvoraf det ene beskæftiger sig med det kommunitære, altså ændringerne i Romtraktaten, og det andet med teksten til en traktat om det udenrigspolitiske samarbejde. Denne proces vil i sig selv være en bekræftelse af, at disse ting fortsat er adskilt.

Jeg er heller ikke enig med hr. Niels Helveg Petersen, når han mener, at vi vil miste udenrigspolitisk handlefrihed. Det fremgår ikke af, at man alene kodificerer et samarbejde i den form og med det indhold, det har i dag, og jeg er ganske enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at den erklæring, der nu i modsætning til tidligere foreligger om vor uhindrede deltagelse i det nordiske udenrigspolitiske samarbejde, er en vigtig erklæring, hvis den tages alvorligt. Jeg er også enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at det er den danske regering, der skal tage den alvorligt, og det bekræfter jeg at vi gør. Det vil også være fuldt i tråd med vort hidtidige handlingsmønster på det punkt.

Så peger hr. Helveg Petersen på, at det må have en særlig betydning, at sikkerhedspolitik bliver inddraget, for det kan jo føre til et våbenteknologisk samarbejde. Her vil jeg gerne først gentage, hvad jeg sagde indled-

ningsvis, at når dette sikkerhedspolitiske samarbejde overhovedet er med med en anderledes formulering, end vi kender det fra Rom- og Københavnsrapporterne, er det udelukkende en beskrivelse af den udvikling, der rent faktisk er foregået, siden disse rapporter blev skrevet. Den artikel i EPS-afsnittet, som hr. Niels Helveg Petersen henviser til, siger jo, at parterne er besluttet på at bevare de teknologiske og industrielle betingelser, der er nødvendige for deres sikkerhed, men dette indebærer ikke, at et våbenteknologisk samarbejde kan inddrages i EPS-samarbejdet. I bestemmelsen står der nemlig videre, at medlemslandene – og jeg citerer: »... vil arbejde herfor, såvel på nationalt plan som, såfremt dette er nødvendigt, inden for rammerne af de kompetente institutioner og organer.«

Hermed tænkes bl.a. på et organ som det, der hedder IEPG – det står for den Uafhængige Europæiske Programgruppe – hvor Danmark sammen med Norge og de andre europæiske NATO-lande har deltaget i mange år. Med andre ord: også her er der tale om et udbredt ønske blandt andre lande om, at det understreges, at vi i Europa også på det våbenteknologiske område bør kunne styrke det europæiske samarbejde fremfor at være afhængige af andre landes teknologi, men når det drejer sig om våbenteknologi, ligesom i øvrigt forsvars- og militærspørgsmål, er dette et samarbejde, der foregår inden for rammerne af NATO og ikke inden for rammerne af EPS, og der er intet i formuleringen her, som tilsiger, at der skulle kunne åbnes for et våbenteknologisk samarbejde.

Afslutningsvis tror jeg, jeg må konkludere, at på alle de tre punkter, der er nævnt, burde der ikke være grund til den bekymring, som så mange har næret.

Til slut vil jeg lige sige, hr. formand, da spørgsmålet er blevet rejst, at jeg har planlagt i lyset af den debat, der har været ført de sidste dage, og af udsigterne til et sørgmodigt udfald af debatten, i de kommende dage at tage en rundrejse til en række af vore partnere. Jeg finder, at det vil være rimeligt at give de andre den bedste mulige orientering om de danske synspunkter forud for det Ministerrådsmøde, der finder sted på mandag, den 27. januar, og som jo kan blive et ganske afgørende Ministerrådsmøde. Jeg vil selvsagt